

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

דובכה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

שיר היחוד ליום השבת

קהל וקרנ דוד תצמיח בה. ותשבון לעולם יי בקרבה:
 חו זכחי צדק שמה נזבחה. וכימי קדם תערב מנחה:
 קהל וברך עמך באור פניך. כי תפצים לעשות רצונך:
 חו וברצונך תעשה תפצנו. תפצנו עמך בלנו:
 קהל בתרתנו להיות לך לעם סגולה. על עמך ברכתך סלה:
 חו ותמיד נספר תהלתך. ונהלל לשם תפארתך:
 קהל ומברכתך עמך יבורך. כי את כל אשר תברך מבורך:
 חו ואני בעודי אהללה בוראי. ואברכה כל ימי צבאי:
 קהל יהי שם יי מבורך לעולם. מן העולם ועד העולם:

בפתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל העם
 אמן והלל ליי: ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד
 עלמא די חקמתא וגבורתא די לה היא: ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל
 בני השבניה שרביה הזדיה שבניה פתחיה קומו פרכו את יי אלהיכם מן העולם
 ועד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: ונאמר ברוך יי
 אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: ונאמר ויברך
 דוד את יי לעיני כל הקהל ויאמר דניד ברוך אלהי יי אלהי ישראל אבינו מעולם
 ועד עולם:

שיר הכבוד

חו אנעים זמירות ושירים אארוג. כי אליך נפשי תערוג:
 קהל נפשי חמדה בצל ידיך. לדעת כל רז סודך:
 חו מדי דברי בכבודך. הומה לבי אל הודיך:
 קהל על כן אדבר בך נכבדות. ושמך אכבד בשירי ידירות:
 חו אספרה כבודך ולא ראיתיך. אדמך אכנה ולא ידעתיך:
 קהל ביד נביאיך בסוד עבדיך. דמית הדר כבוד הודך:
 חו גדלתך וגבורתך. פנו לתקף פעלתך:
 קהל דמו אותך ולא כפי ישך. וישווק לפי מעשיך:
 חו המשילוק ברוב חזיונות. הנך אחד בכל דמיונות:
 קהל ויחזו בך זקנה ובחרות. ושער ראשך בשיבה ושתרות:
 חו זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. פאיש מלחמות ידיו לו רב:

שיר הכבוד

קהל חבש כזבע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
חון טללי אזרות ראשו גמלא. קוצותיו רסיסי לילה:
קהל יתפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעטרת צבי:
חון פתם טהור פז דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:
קהל לחן ולכבוד צבי תפארה. אמתו לו עטרה עטרה:
חון מחלפות ראשו כבימי בחרות. קוצותיו פלמלים שחורות:
קהל נזה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:
חון סגלתו תהי בידו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארת:
קהל עמוסים נשואם עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כבדם:
חון פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו:
קהל צח ואדום ללבושו אדום. פורה בדרךכו כבואו מאדום:
חון קשר תפלן הראה לעניו. תמונת יי לנגד עיניו:
קהל רוצה בעמו ענוים יפאר. יושב תהלות בם להתפאר:
חון ראש דברך אמת קורא מראש. דור ודור עם הורשיך דרוש:
קהל שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך:
חון תהלתי תהי לראשך עטרת. ותפלתי תבון קטרת:
קהל תיקר שירת רש בעיניך. כשיר יושר על קרבניך:
חון ברכתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק ו כפיר:
קהל ובברכתי תנענע לי ראש. ואותה קח לך כבשמים ראש:
חון יערכ נא שיחי עליך. כי נפשי תערוג אליך:

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצה וההודו כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה
והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

